

פרשת בהר

וישבתם על הארץ לבטח (כח, יח)

מעשה בזוג צעיר מחוסר דיוור המטופל בילדים רכים, שהחליט לקחת את העניינים לידי. הלכו וברירו היכן אפשר להשתקע והיכן להתנחל, ומצאו בית- רכוש נטוש. לא בדיוק. ישנה משפחה שגרה בשכנות וביקשה להשתלט גם על האגף הנטוש, אבל המשפחה התנחלה שם וקבעה עובדות בשטח. הביאה מיטות והציבה ארונות, קבעה מראות ותלתה תמונות. ריהטה את הדירה וסיידה את הקירות, והפכה את המבנה לבית. בית חם, קן משפחתי שנעים לגור בו. דירה משלהם.

אבל השכנים לא ויתרו. הציקו, הקימו שערוריות, איימו במשפטים ואף פעלו בכוח. האווירה הייתה מתוחה, האוויר טעון אבק שריפה. ההתפוצצות עמדה לקרות בכל רגע. וזה קרה. בני הזוג, התינוקות על זרועותיהם, עמדו במדרכה מול השכנים הזועמים, החמושים באלות ושיברי בקבוקים. הוויכוח הגיע לטונים גבוהים. הרימו ידיים- ולפתע הגיע למקום אדם מכובד, ניצב בין הניצים, ושאל: "על מה הרעש? אני הוא בעל הבית!"

המילים הספורות פעלו כמקלחת של צוננים. השכנים הורידו את האלות, שקט השתרר. והאיש ניגש אל הבחור הצעיר שעמד ליד רעייתו, הניח את ידו על כתיפו, ואמר: "כן, אני בעל הבית- והבחור הזה משלם לי דמי שכירות מדי חודש בחדשו!"

הבחור חייך, והשכנים השפילו את הכתפיים, השחו את הראש, סבו על עיקבותיהם ועזבו את המקום...

אבל- מה היה אילו לא היה הבחור טורח לברר במשרדי הטאבו מיהו בעל הבית, לא היה יוצר איתו קשר, ולא היה משלם לו דמי שכירות מדי חודש? מה היה, אילו היה בעל הבית מתייצב שם באמצע ואומר: "שלום, הגעתי, ואני מבקש משניכם לפנות את המקום"?! מה אז? אפשר לשער מה היה קורה.

האישה הייתה מתפרצת וזועקת מעומק לבה: "מה פירוש הדבר? אני השקעתי את נשמתי במקום הזה! אני טיפחתי את הגינה, מירקתי את הרצפות עד ברק! סיידתי את התיקרה, הדבקתי טפטים על הקירות! התאמתי וילונות, צבעתי משקופים, הפכתי מבנה נטוש לבית חלומות!" לא זו בלבד שזה לא היה מקנה לה בעלות על הדירה, אלא שסביר להניח שבעל הבית היה דורש תשלום למפרע על השימוש בנכס, ואולי אף פיצויים על הפלישה...

כלפי מה דברים אמורים? לא קשה לנחש. אנו, היהודים, היינו "חסרי דיוור". ובאנו ארצה, אנו נשינו וטפינו, לבנות ולהיבנות בה. ויש לנו שכנים, שלא נדע מצרות. והם לא השלימו עם בואנו. פרץ סיכסוך מתמשך שכבר התלקח כמה פעמים, ופיתרון אינו נראה באופק. ואז, אז מגיע בעל הבית. לה' הארץ ומלואה. על מה אתם מתווכחים, בכלל?! הרי יש כאן בעל בית כל יכול! אשרינו, אם יש בידינו קבלות על תשלום "דמי שכירות"! ומה הם אותם דמי שכירות? הדבר כתוב בפסוק מפורש בפרשתנו. פרק כה, פסוק יח: "ועשיתם את חוקתי, ואת משפטי תשמרו, ועשיתם אותם- וישבתם על הארץ לבטח!"

נקפיד על שמירת המצוות- ולא נירא מכל אויב ומקטרג!

מקור: מעיין השבוע

פרשת בהר